

57.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1932 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 7 pkt. h ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 865) uzupełnia się w sposób następujący:

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
z 37 p. 4 lit. a	śledzie świeże, mrożone
z 55 p. 1 i 2	skóry podeszwowe.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

58.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 stycznia 1932 r.

o obliczaniu i poborze podatku od energii elektrycznej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 880) zarządzam co następuje:

§ 1. Sprzedawca energii elektrycznej obowiązany jest do obliczania i poboru kwot podatku, przypadającego od odbiorcy energii, przy każdorazowym, chociażby tylko częściowym, regulowaniu przez poszczególnego odbiorcę należności za pobraną przez niego energię elektryczną.

§ 2. Podatek oblicza się od należności (ceny) liczonej przez sprzedawcę za energię elektryczną, uwidocznionej w wystawianym dla odbiorcy rachunku; do sumy rachunku za zużytą energię dolicza się

podatek w ten sposób, by kwota podatku była w odrębnej pozycji wyraźnie uwidoczniona w rachunku.

Przy obliczaniu kwot podatku nie bierze się pod uwagę sum mniejszych od pół grosza, natomiast kwoty od pół grosza wzwyż zaokrągla się do pełnego grosza.

§ 3. Minister Skarbu może w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych technicznym sposobem obliczania przez sprzedawcę należności, — na wniosek sprzedawcy energii elektrycznej — zezwolić sprzedawcy na obliczanie i pobór podatku w ten sposób, by podatek był wliczany w każdorazowo pobieraną przez sprzedawcę cenę za kilowatgodzinę światła; w tym wypadku kwota podatku nie będzie wyodrębniona w rachunku, lecz będzie się mieściła w odpowiednio podwyższonej cenie za energię elektryczną.

Zezwolenie Ministra Skarbu na pobór podatku w sposób, wskazany w ustępie poprzednim, będzie ogłaszane w drodze rozporządzenia w Dzienniku Ustaw; zezwolenie to może być przez Ministra Skarbu cofnięte.

§ 4. Pobrane przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni oraz w ciągu drugiej połowy każdego miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności kasy właściwego (według miejsca siedziby sprzedawcy) urzędu skarbowego lub bezpośrednio do kasy tegoż urzędu skarbowego, w terminie do dnia 5 (pięciu) po upływie każdego półmiesięcznego okresu, czyli kwoty pobrane od 1 do 15 — do dnia 20 włącznie tegoż miesiąca, pobrane zaś w czasie od 16 do końca miesiąca — do dnia 5 włącznie każdego następnego miesiąca.

Na skarbowym blankiecie nadawczym P. K. O., a w razie wpłacenia bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego, w deklaracji złożonej przez sprzedawcę należy podać dokładne obliczenie podatku oraz szczegółowe dane stwierdzające kto (jaki sprzedawca), ile, z jakiego tytułu oraz za jaki okres wpłaca podatek. W deklaracji powinna być nadto uwidoczniona ilość odbiorców energii w danym okresie, od których pobrano podatek, jak również pobrana w ogólnej sumie należność za sprzedaną im w tym okresie energię.

§ 5. Wspomniane w § 4 obliczenie podatku sprawdza urząd skarbowy, korzystając w tym względzie z przysługujących mu na podstawie art. 7 ustawy uprawnień.

§ 6. Wymiar podatku przez urząd skarbowy z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy sprzedawca albo nie wpłacił podatku wcale, albo wpłacił za mało. W tych wypadkach urząd skarbowy skutecznie wymiar podatku i zarządza przypis w księdze bierczej. Wymierzony podatek winien uiścić sprzedawca w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu mu nakazu płatniczego. W tymże samym terminie sprzedawca może odwołać się od wymiaru podatku do izby skarbowej. Orzeczenie izby skarbowej jest ostateczne w toku instancji administracyjnych.

Odwolanie nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego; zaległe kwoty podatku ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 7. Na nieprawidłowe obliczenie oraz na niewłaściwy pobór podatku przez sprzedawcę mogą odbiorcy energii elektrycznej wnosić zażalenia w terminie dni 30 od dnia pobrania podatku do właściwego według ich miejsca zamieszkania urzędu skarbowego.

Od orzeczenia urzędu skarbowego służy odbiorcy odwołanie w trybie określonym w § 6.

§ 8. W okresie przejściowym, w wypadkach, gdy obliczone przez sprzedawcę należności za zużytą energię obejmują cenę w łącznej kwocie za energię pobraną przez poszczególnego odbiorcę częściowo w roku ubiegłym, a częściowo w roku bieżącym (np. rachunek miesięczny za okres od 13 grudnia 1931 r. do 12 stycznia 1932 r.) należy za podstawę do obliczania podatku wziąć tylko część tej należności, odpowiadającej zużytej energii w roku bieżącym, a to proporcjonalnie do ilości dni roku bieżącego w stosunku do ogólnej ilości dni danego okresu obrachunkowego.

§ 9. Przepisy §§ 1 — 6 oraz §§ 8 i 10 mają odpowiednie zastosowanie do obliczania i poboru podatku komunalnego do państwowego podatku od energii elektrycznej w wypadkach wprowadzenia tego dodatku na podstawie art. 1 ustęp 3) ustawy.

§ 10. Zezwala się francuskiej spółce akcyjnej „Compagnie d'électricité de Varsovie — Towarzystwo Elektryczności w Warszawie” na obliczanie i pobór podatku w sposób wskazany w § 3.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

59.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU I MINISTREM ROLNICTWA

z dnia 20 stycznia 1932 r.

w sprawie zmiany siedziby 23 obwodu inspekcji pracy.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia z dnia 20 lutego 1928 r. w sprawie podziału terytorjalnego Rzeczypospolitej Polskiej na okręgi i obwody inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 397), w części dotyczącej IV okręgu (województwo kieleckie) w odniesieniu do obwodu 23 zmienia się w sposób następujący:

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu, względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 23	m. Dąbrowa Górnicza i gminy: Bobrowniki, Grodziec (z wyjątkiem kopalni „Jowisz”), Łagisza, Łosień, Wojkowice Kościelne, Strzemieszyce i Zagórze z powiatu będzińskiego	Sosnowiec

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1932 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*